

KLASA : 602-02/08-01/29
URBROJ - 2188 - 84 - 08 -1

CARPE DIEM!

Iskoristi dan!

ŠKOLSKI LIST OSNOVNE ŠKOLE SINIŠE GLAVAŠEVIĆA VUKOVAR,
SIJEČANJ, 2011., BROJ 5, CIJENA 10 KUNA

TEMA BROJA: “ DOBRO SE
DOBRIM VRAĆA!”
ZA DJECU AFRIKE

IMPRESSUM ...

**LIST OSNOVNE ŠKOLE SINIŠE
GLAVAŠEVIĆA , VUKOVAR**

**ADRESA UREDNIŠTVA (IZDAVAČ) :
OSNOVNA ŠKOLA SINIŠE
GLAVAŠEVIĆA
DR. ANTE STARČEVIĆA 5
32010 VUKOVAR
TEL: 032/ 422 - 848
FAKS: 032 / 422 - 848**

**ZA IZDAVAČA: MARIJA BUDIMIR,
RAVNATELJICA
IZDAVAČ: OSNOVNA ŠKOLA SINIŠE
GLAVAŠEVIĆA**

**VODITELJICA NOVINARSKJE DRUŽINE
I ODGOVORNA UREDNICA:
IVANA SKENDER ORŠOLIĆ, prof.HJ
GLAVNA UREDNICA: MAJA KOSIĆ, 6.r.
ZAMJENICA GLAVNE UREDNICE:
SLAĐANA KOTUR, 6.r.
GRAFIČKI DIZAJN: IVANA SKENDER
ORŠOLIĆ, prof.HJ
GRAFIČKI UREDNICI: IVANA SKENDER
ORŠOLIĆ I SANELA KRALJ, prof.
GRAFIČKA PRIPREMA I TISAK:
TISKARA "FIST"
LEKTORICA: MAJA STJEPANOVIĆ, prof.
HJ**

NOVINARI:

**MAJA KOSIĆ , 6.r
DAVID BILIĆ, 6.r.
LAZAR LEMAJIĆ, 6.r.
SENKA KOLAR, 6.r.
TEODORA RUDAN, 7.r.
JELENA JOVANOVIĆ, 7.r.
SLAĐANA KOTUR, 6.r.
SRĐAN RAPAJIĆ, 6.r.
ALEKSANDAR JOKA, 6.r.
BELLA KATIĆ, 6.r.
ADRIJANA MILNOVIĆ, 6.r.
IVANA ANTONIĆ, 6.r.
SRĐANA TODORČIĆ, 6.r.**

**ŽELJANA USKOKOVIĆ, 6.r.
TINA CRNOGORAC, 6.r.
MATEA TUBIĆ, 6.r.
JELENA RADOVANČEV, 6.r.
NIKOLINA TEOFILOVIĆ, 7.r.
JELENA STANIĆ, 7.r.**

NAKLADA: 400 PRIMJERAKA

UVODNIK...

Pozdrav!!!

Radovali se Vi ili ne, pred vama je peto izdanje školskoga lista. Izlazi već nekoliko godina, a u stvaranju ovoga broja sudjelovale su i male i velike ručice svih učenika i učitelja škole. Nadam se kako ćete naći malo vremena, uzeti u ruke i prelistati stranice ispunjene literarnim radovima, događanjima, putovanjima, idolima, sportom i glazbom. U svakom našem broju sve više objedinjujemo svijet mašte, smijeha, znanja i sreće. Izrazite i Vi svoje misli i osjećaje! Zapamtite, list je ogledalo školskoga života kojega ćemo pokušati napraviti još burnijim i zanimljivijim.

Vaša Maja !

IZ SADRŽAJA.....

50 RUŽA ZA 50. ROĐENDAN str.6

Thank You

**ŽRTVA BOROVA NASELJA
ZA DOMOVINU str.14**

VESELE RADIONICE str.16

RECI- NE DROGAMA! str.10

ZA DJECU AFRIKE str.22

MALA MODNA REVIJA str.20

PROJEKT : ZAJEDNO KROZ ŽIVOT I VRIJEME str.9

POČELO JE, POČELO...

Radost ili briga????

POČELO JE, POČELO!

Na starome se mjestu 6.rujna okupilo društvo učenika (i poneko novo lice) koje se sa svojim poznatim razrednicima (a poneki i novim) na zvuk „omiljenoga“ zvuka zvona po tko zna koji put popelo stubama kako bi u „zgradi mudrosti“ i oni postali mudriji. Radost (ili možda „briga“) zbog ponovnog susreta pomiješali su se s novim školskim brigama, obvezama koje tijekom blaženog ljeta nismo imali.

RAVNATELJIČIN POZDRAV

Ovaj će dan posebno zapamtiti prvašići koji su po prvi puta krenuli ovim našim stubama. Poput svojih starijih prijatelja i oni će osjetiti sve čari i nedaće škole. Lijepo je bilo vidjeti razdragana i pomalo bojažljiva lica dok su nestrpljivo promatrala program koji su im priredili stariji učenici. Krajičkom oka tražili poglede ohrabrenja svojih roditelja.

U ime svih pozdravila ih je naša ravnateljica Marija Budimir nakon čega su učitelji Zvonko Kralj i Dora Duška Šestan, povelu prvašiće do njihovih „radnih mjesta“. Dakle, počelo je, počelo... Ljeto je bilo lijepo, neobvezujuće, no vrijeme je za školske klupe! Sretno svima!

Napisala: Natali Krizmanić, 7.r.

SPREMNIJI NEGO IKAD!

Dragim našim

(m)učiteljima!

“Sijevat će munje i gromovi!”

Za djecu svaki učitelj predstavlja zagonetku. U prvome smo se razredu pitali spavaju li nastavnici u školi, što se nalazi u magičnoj zbornici? Kako učenici postaju odrasliji, učitelji su im sve više mučitelji, sinonim za nelagodu. Svaka pomisao na školu (i vrijeme provedeno u njoj) izaziva trnce. JOŠ DVA TJEDNA DO PRAZNIKA. JOŠ TJEDAN DANA DO PRAZNIKA!!! KAD ĆE VIŠE ZVONITI?

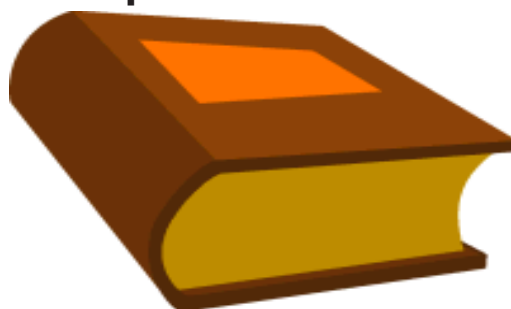
Što više čovjek vremena provede u školi, ona mu postaje svakodnevica, kolotečina u kojoj se na svaki spomen nastavnika telepatski pomisli: Kako ću se sada izvući iz ovoga? Zar zna da nisam odgovarao? Koja će se brojka naći u imeniku?

„Sijevat će munje i gromovi!“, oštar glas „cijepa“ tišinu u razredu, no, umjesto straha, krene lavina istinskoga smijeha. Naime, poznavali smo nastavnikov blagi karakter zbog čega je bio omiljen među učenicima. Koristiti glas kao oružje, i to moćno, znala je upotrebljavati nastavnica baš onih najdosadnijih predmeta. „Nikad se ne zna ljuti li se ili je sretna! Čuvajte je se!!“ reče nam stariji učenik o izvjesnoj nastavnici. Uvjerili smo se kako je imao pravo. Naime, Ona ne više kao Sivonja cijelo vrijeme, već učenike umiruje naglašavanjem ponekih samoglasnika.

Odmor- spas, dogovaranje strategije za ofenzivu koja će uslijediti, punjenje baterija i energije, jedino je vrijeme u kojem ne strepimo koju ćemo ocjenu dobiti. No i to zrnce sreće (m)učitelji moraju pokvariti. Nakon što razmijene dnevnik, zauzimaju poze diktatorskih policijskih snaga i „nišane“ tko je ogladnio (pa tko i ne bi da sluša 45 minuta duge priče i jede u zabranjenom području hodnika. Ovako glasi isječak iz pravila za učenike: četiri sata i pedeset minuta slušati nastavu, jesti samo u određenih deset minuta „velikog“ odmora. To je smiješno! Osim mučenja glađu i glasom, postoji i mučenje pisanjem. Naime, ako su loše volje, slobodna je količina zadataka za domaću zadaću. No, pored sve patnje lijepo je vidjeti peticu iz biologije, iz onih nezanimljivih žaba i gljiva.

Unatoč rafalima riječi i gladomora na kraju školske godine, kada se (m)učenik osvrne na Aushwitz koji je prošao, učionicu u kojoj poznaje svaki pedalj, prijatelje koji su uspjeli dogurati do kraja, ugleda nastavnike... i sjeti se kako su oni držali zakon u učionici, radili svoj posao i učinili svoje: oblikovali brojne mlade umove te podijelili svoja iskustva s onima koji će za nekoliko godina činiti temelj države. Pružili su nam slamku znanja koja, ako se pažljivo uzgaja, može izrasti u stablo koje će zaslužnome kad-tad uroditi plodom.

Napisao : **MARKO SABLIC, 6.r.**

OBILJEŽAVANJE DANA ŠKOLE...

SINIŠIN 50.ROĐENDAN

SJEĆANJE NA SINIŠU GLAVAŠEVIĆA

Dana 4. studenoga 2010. OŠ Siniše Glavaševića u Vukovaru tradicionalno obilježava Dan škole. Ove je godine svečanost za nas imala dvojako značenje i veliku vrijednost: osim Dana škole, proslavili smo i 50. rođendan našeg knjižničara, ratnog izvjestitelja i velikog čovjeka koji je dao život za ljepši i bolji Vukovar. Svečanosti su nazočili, kao i svake godine, dragi nam gosti, ravnateljica Marija Budimir te učitelji i učenici škole.

Upriličen je kratki i veseli dječji program, nakon kojega su uslijedile radionice. Bilo je tu za svakoga ponešto: od pirografije, modeliranja, sporta, likovnjaka, glazbenjaka, geografskog i povijesnog dijela, sve do matematičko-informatičkih slagalica i vezilja.

Vezilje su bile zapažene kako svojim estetskim dijelom, tako i pripremljenim zadacima. Voditeljice ove radionice bile su nastavnice Ivana Skender Oršolić i Danica Ivković. One su Vukovar i putovanje Slavonijom učenicima pokušale približiti narodnim rukotvorinama i zlatovezom.

Prisjetimo se kako smo prošle godine proslavili 70 godina postojanja škole, a današnji je dan samo podsjetnik kako djeca u našoj školi moraju, mogu i žele - živjeti ZAJEDNO, stvarati ZAJEDNO i ZAJEDNO graditi novu budućnost.

Napisala: Slađana Kotur, 6.r.

VESELE EDUKATIVNE IGRE

Ispunile školsku dvoranu povodom obilježavanja Dana škole

U četvrtak 4. studenoga proslavili smo ime Siniše Glavaševića koje s ponosom nosimo. Nakon svečane priredbe u holu, učenici iz obje smjene sudjelovali su u pripremljenim im zanimljivim i poučnim radionicama. Dok su učenici predmetne nastave zauzeli učionice na katu, oni najmlađi iz razredne nastave suvereno su vladali školskom dvoranom.

Za ovu je prigodu dvorana podijeljena na polja, koja su ukrašena i označena dočekala vesele i zaigrane učenike. Učitelji iz obje smjene smislili su igre koje su oduševile i poprilično umorile naše radoznale učenike. Nije bilo natjecateljskih elemenata, već su učenici po manjim skupinama sudjelovali u svim ponuđenim igrama. Igralo se loptom, rušili čunjevi, pjevalo, skakalo i plesalo. Zanimljivi nazivi igara mamili su na još jedno igranje: ministarstvo smiješnog hodanja, mi smo djeca vesela, badminton, tronožac, lopta putuje, školica, čunjevi, došla majka s kolodvora, igra gađanja lopticom, gusjenica, indijski nogomet i uhvati loptu.

Učenici su iskreno uživali u igrama te umorili sebe i svoje učitelje. Uz igru su učili kako biti pošten, strpljiv, pažljiv, itd. Pokazali su veliki interes za nove sadržaje koji će im sljedeći put biti ponuđeni u novom i još zanimljivijem ruhu.

UŽIVANJE U IGRI!

Napisala: **Adrijana Milnović, 6.r.**

NOVINARI ŠKOLE POSJETILI KNJIŽNICU GRADA VUKOVARA

Iščitavanjem fragmenata Sinišinih Priča i raznovrsnih književnih predložaka, svi su se uzvanici sa suzama u očima prisjetili Domovinskoga rata i stradanja svih Vukovaraca.

Dana 20. studenoga 2010. u 9 sati u Vukovaru mali novinari naše škole okupili su se na 6. skupu velikih novinara i književnika koji se održao u Gradskoj knjižnici.

Svečanosti su nazočili : zamjenica gradonačelnika, ravnateljica Knjižnice, ravnatelj Hrvatskog radija Vukovar te predstavnici Društva hrvatskih književnika Josip Cveniće, Julijana Matanović i djeci najdraži – Stjepan Tomaš.

Kako mjesec studeni prolazi u znaku bolnih sjećanja i ovaj je skup bio sličnoga karaktera. Iščitavanjem fragmenata Sinišinih Priča i raznovrsnih književnih predložaka, svi su se uzvanici sa suzama u očima prisjetili Domovinskoga rata i stradanja svih Vukovaraca. Sjećanje treba ponosno i hrabro čuvati od zaborava te na taj način poslati poruku budućim generacijama.

Napisale: Slađana Kotur i Maja Kosić, 6.r.

NOVINARI HRVATSKE TELEVIZIJE U NAŠOJ ŠKOLI

U utorak 16. studenog 2010. novinari Hrvatske televizije posjetili su školsku Novinarsku družinu – Carpe diem.

Snimali su njihov rad te se s ponosom prisjetili Siniše Glavaševića, njegovog životnog i radnog puta u simpatičnoj redakciji.

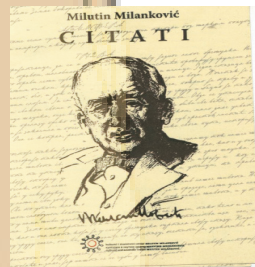
Bili su ljubazni i pristupačni, a mladi su kolege spremno istupili pred kameru. Bio je to njihov prvi, ali hrabar intervju.

Pri završetku snimanja priloga, svoju su pozornost usmjerili prema holu koji je odisao smijehom i razigranošću djece.

Napisala: Jelena Radovančev, 6.r.

I OVE SMO GODINE NAGRAĐENI!!!!

PROJEKT DJECA ZAJEDNO! /ZAJEDNO KROZ ŽIVOT I VRIJEME! DAJ NAJBOLJE OD SEBE!

Prisjetimo se....

Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa i Misija OEES-a u Republici Hrvatskoj pokrenuli su 2006. godine projekt likovnoga i literarnoga natjecanja osnovnoškolske djece u etnički miješanim školama u Osječko-baranjskoj i Vukovarsko - srijemskoj županiji. Projekt provodi udruga ANKH (Alijansa naučnih, kulturnih i humanitarnih djelatnosti) iz Osijeka. Njime koordinira gosp. Zvonko Penović s kojim izuzetno uspješno surađujemo dugi niz godina. Cilj projekta je povezivanje, suradnja, razvijanje ljubavi, prijateljstva i tolerancije među djecom, a predstavlja značajan doprinos pripremama Hrvatske za ulazak u Europsku uniju.

I ove smo godine sudjelovali u projektu, a ovogodišnji je naslovljen

prema mislima Majke Tereze iz njezine Molitve - Daj najbolje od sebe!

U Dalju, u rodnoj kući istaknutog znanstvenika Milutina Milankovića, 11. prosinca 2010. primili smo lijepe i vrijedne nagrade. Osvojili smo 1. i 2. mjesto u literarnom izričaju pod mentorstvom nastavnice Ivane Skender. Prvonagrađena je učenica 6.razreda Srđana Todorčić, a druga nagrada pripala je učeniku Nemanji Mrkšiću, koji je od ove školske godine srednjoškolac.

Nakon razgledavanja rodne kuće, porazgovarali smo s ravnateljem znanstvenog centra te se upoznali s Milankovićevim radom putem igre i prezentacije. Učenice Ivana Coha i Dorija Sandić izvele su plesnu točku "Vatrene ulice". Uživali smo gledajući njihove pokrete te slušajući učenike drugih škola kako pjevaju i sviraju. Nakon jednosatnog programa družili smo se na domjenku te izmjenjivali dojmove.

Napisala:
Srđana Todorčić, 6.r.

POSJET CENTRU ZA BORBU PROTIV OVISNOSTI

NEOVISNOST U VRBICI

Dana 4.listopada 2010.po drugi smo puta bili

gosti u Centru za borbu protiv ovisnosti” Neovisnost” u Vrbici. Zaputili smo se u pratnji naših nastavnika,razrednika te koordinatorice projekta nast. Ivane Skender.

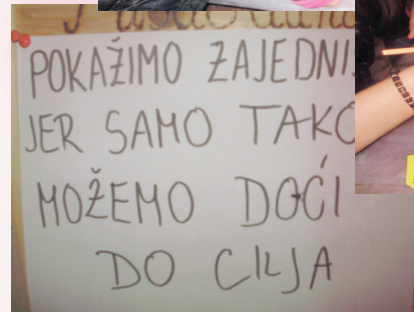
Predsjednik, štićenici, socijalna radnica i psihologinja Udruge dočekali su nas spremniji no ikad. Pripremili su nam, kao i prošle godine ,pregršt zanimljivosti koje su naš dan učinile još većim i zabavnijim - obilazak svih dijelova Centra, upoznavanje s Udrugom, zaposlenicima te razgovor sa štićenicima Kuće. Poslije domaćeg ručka spravljenog proizvodima iz njihova vrta, rasporedili smo se kako bismo odradili radioničke zadatke. Bili su raznovrsni : od salvetne tehnike, pirografije, pečenja kolača, rada u vrtu do fotografije i prezentacije izrađenog.

Bilo je lijepo, zabavno i edukativno. Vese- limo se idućem susretu koji će nas oplemeniti i potaknuti na daljnje stvaranje.

Napisala : Slađana Kotur,6.r.

KAD SE MALE RUKE SLOŽE!

KREATIVNI I ZADOVOLJNI!

RECI - NE NASILJU!!!!

Jeste li se ikada zapitali koliko ste puta vidjeli nasilje na školskim hodnicima? Koliko često su nad vama vršili nasilje? Jeste li ikada sebi postavili pitanje ima li previše nasilja u našoj školi?

Svi mi znamo da je nasilje vrlo često u našoj okolini. Na ulicama, u školi... Sigurno ste svi čuli za Luku Ritza (18), dečka koji je umro nakon što je pretučen na zagrebačkom Mostu slobode. Istraga mjesecima nije davala nikakve rezultate, ali tek nakon 5 mjeseci uhićena su petorica maloljetnika i mlađih punoljetnika. Međutim, bez obzira na svjedoke, samo dva napadača su osuđena. Zar je to dovoljna kazna? Nedavno je ubijen i Miroslav Tunjić (17) koji je također poginuo nakon što su ga dvojica muškaraca pretukli. Kako spriječiti nasilje? Je li zatvorska kazna doista dovoljna?

Jeste li se ikada zapitali koliko ste puta vidjeli nasilje na školskim hodnicima? Koliko često su nad vama vršili nasilje? Jeste li ikada sebi postavili pitanje ima li previše nasilja u našoj školi? Jesu li to pitanja na koja je teško odgovoriti? Svi mi mislimo da nema puno nasilja u školi, ali ne shvaćamo kako se svaki dan u našem okruženju vrši nasilje nad nekom osobom, bilo to verbalno ili fizičko, svejedno je. Zapitajte se koliko ste puta čuli „ono što ne voliš da rade tebi nemoj ni ti drugima“, ali se zapitajte koliko puta ste to poslušali.

Na žalost, nasilje je učestalo, a mi se protiv toga ne borimo. Barem ga u našoj školi možemo pokušati spriječiti: pomozimo djetetu nad kojim se vrši nasilje, porazgovarajmo s nasilnikom! Spriječimo nasilje na bilo koji način! Pa čemu su služile sve radionice protiv

nasilja? Zapamtite, naša škola je Škola nulte tolerancije prema nasilju!

Budite prijatelji i pomozite u zajedničkom sprječavanju nasilja u našoj školi.

ŠTO O TO M E MISLE ONI NAJMLAĐI...

Mihajlo Mrkalj- mislim kako među našim učenicima ima više verbalnog nego tjelesnog nasilja. Čim primjetim tako nešto, odmah se obratim učiteljici.

Elena Čučković-moje mišljenje je kako ima previše nasilja u našoj školi, a posebno tjelesnog među starijim učenicima. Među nama mlađima i nema toliko, još smo premali.

Milica Kunić- nasilja i nema toliko puno, ali i kada se događa, to je više verbalno nego tjelesno. Ja to uglavnom rješavam tako što to kažem našoj učiteljici.

Napisala: Teodora Rudan, 7.r.

ZLOSTAVLJANJE SE NE DOGAĐA SAMO U FILMOVIMA

Nučite djecu kako reći **NE** svojim zlostavljačima, naučite ih što su ljudska prava kako bi odrasli u sigurne, jake i slobodne osobe!!!

Zlostavljana djeca nalaze se svuda oko nas i često bivaju uočena tek kad i sami postanu zlostavljači. Udruga roditelja "Korak po korak" ovlaštenu je regionalni trening centar za provedbu CAP programa (Child Assault Prevention) usmjerenog na prevenciju zlostavljanja djece. Razvio se u SAD-u prije 30 godina, a danas se provodi u većini zemalja svijeta, među kojima je i Hrvatska.

Shvaćajući bit i težinu toga problema, lokalna zajednica može i treba pridonijeti sigurnosti svoje djece povećavajući istovremeno i kvalitetu života cijeloga pučanstva. U skladu s time 2005.g. skupina prosvjetnih djelatnica s područja Vukovara pristupa izobrazbi za provedbu CAP programa zahvaljujući sredstvima Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, Ministarstva obitelji, branitelja i generacijske solidarnosti te Grada Vukovara. Njihova stručna i predana aktivnost na području prevencije dječjega zlostavljanja u osnovnoj školi kojime upravlja učiteljica Ružica Sabo, koordinatorica programa za Vukovarsko-srijemsku županiju iz Osnovne škole Siniše Glavaševića, rezultirala je uspostavom mreže CAP pomagača koju čini 48 učiteljica i stručnih suradnica osnovnih škola. Sam se program odvija na dvjema razinama. Prvu čini osnovni CAP program usmjeren na edukaciju učenika drugoga razreda osnovne škole, dok je TeenCAP program namijenjen učenicima osmoga razreda. Mreža je podijelje-

na na dva CAP tima koje predstavljaju pedagoginja B. Šuštić, učiteljice J. Panza, R. Sabo, Lj. Vidović i

M. Lacmanović, odnosno pedagoginja R. Šerbić i učiteljice Lj. Kojić i J. Katanić. U jesen 2008.g. CAP timovi započeli su s radionicama u Osnovnoj školi Siniše Glavaševića, Osnovnoj školi Dragutina Tadijanovića, Osnovnoj školi Nikole Andrića, Osnovnoj školi "Čakovci", Osnovnoj školi "Borovo", te Osnovnoj školi "Trpinja".

Osnovni se CAP program provodi kroz tri igrokaza: "Dijete protiv djeteta", "Neznamac protiv djeteta" i "Poznata osoba protiv djeteta" kroz koje se djecu upoznaje s njihovim pravima, strategijama suočavanja s problemom te načinima traženja pomoći. TeenCap potiče tinejdžere da svoje probleme i brige podijele s odraslima. Radionica za učenike provodi se kroz skupnu raspravu o situacijama koje učenici mogu doživjeti. Napad neznanca, batine, nasilje u vezi i seksualni napad.

Svrha je, dakle, obaju programa naučiti djecu kako reći NE svojim zlostavljačima, znati svoja ljudska prava kako bi odrasli u sigurne, jake i slobodne osobe.

Napisala: Natali Krizmanić, 7.r.

A što o svemu tome misle naši nastavnici?

Hmmmmm, pitali smo ih....

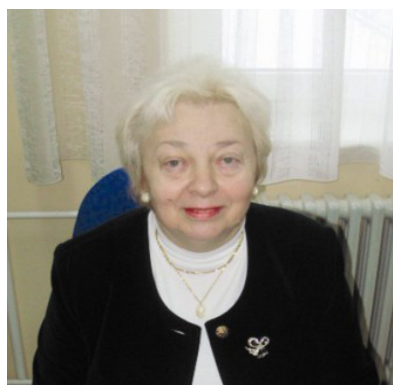
Nastavnica Ljiljana

Miletić- koliko sam primjetila i nema toliko puno nasilja, meni se sve čini kako se radi o nekoj vrsti dječje igre. I kada ga susretnem, više je verbalno. Stariji uglavnom vrše nasilje nad mlađima.

Nastavnica Danica

Ivković- nasilje u našoj školi je uglavnom verbalno. Nastavnici ga obično rješavaju razgovorom s učenicima i nekim kaznenim mjerama. Misim kako mjere i nisu preblage.

Nastavnica Sofija

Kojadinović- po mome mišljenju nasilje i nije tako često u našoj školi. No, smatram kako takve slučajeve trebaju rješavati nastavnici unutar razrednih zajednica radionicama. Mjere su malo preblage, mogle bi biti strože.

Nastavnik Atanasije

Alavanja- u ovoj školi ima i verbalnog, ali i tjelesnog nasilja. U slučajevima nasilja na mome satu učinim što moram, ali mislim kako su mjere previše blage te je potrebno poraditi na većim kaznama.

Napisale: Teodora Rudan i Jelena Stanić, 7.r.

DANI SJEĆANJA NA ŽRTVU VUKOVARA...

„Vukovar - pobjednik jer je žrtva“

“Nikada neću zaboraviti Vukovar, ponosno ću u njemu živjeti, igrati nogomet. Bili smo žrtva, ali Bog nas nije zaboravio. On nam je pomogao i pobijedili smo. Vukovar je jučer, danas, sutra, Vukovar je pobjednik jer je žrtva!”

I ove je godine studeni tužan u našem kraju. Pod geslom „Vukovar - pobjednik jer je žrtva“ devetnaesti se put prisjećamo tragične sudbine našega grada, njegovih branitelja i civila o čijoj sudbini svjedoči plamen brojnih svijeća koje ovih dana palimo kako bismo jasno izrekli da mislimo na njih i cijenimo sve one što su učinili za nas!

Naša je škola 19.studenoga 2010. odala počast hrabrim braniteljima Borova naselja. U školi smo kratkim povijesnim pregledom događaja upoznati sa svime što se tih dana dogodilo u našem kraju.

TUŽNA DJEČJA LICA

Potom smo krenuli do „Borovo Commerca“ kako bismo se i mi priključili Koloni sjećanja želeći zapaliti svijeću za sve koji su otišli u vječnost. Neka vječno gori plamen za naše junake, koji su svoj život dali za svoju i našu Domovinu!

Tužnu je obljetnicu uvećao zbor naše škole otpjevavši himnu Republike Hrvatske, a u programu su sudjelovali i učenici OŠ Blage Zadre, Udruga majki poginulih branitelja, dok je molitvu predvodio župnik fra Vjenceslav.

SJETIMO SE NAJMILIJIH!

koju je predvodio monsinjor Tadija Pranjić. U propovijedi i molitvama još jednom je iskazana hvala svima koji su svojim životima sudjelovali u stvaranju samostalne i pravedne Republike Hrvatske.

PONOS HRVATSKE

Svoj ćemo skromni doprinos braniteljima završiti riječima Josipa Čuka, učenika 7.a razreda: Nikada neću zaboraviti Vukovar, ponosno ću u njemu živjeti, igrati nogomet. Bili smo žrtva, ali Bog nas nije zaboravio. On nam je pomogao i pobijedili smo. Vukovar je jučer, danas, sutra, Vukovar je pobjednik jer je žrtva!

Napisale:: A. Markanović, I. Jurković, N. Krizmanić i L. Ivić, 7.r.

ILOČKA PRIČA

Dana 24. rujna 2010. realizirana je terenska nastava učenika trećih, četvrtih i petih razreda Osnovne škole Siniše Glavaševića .

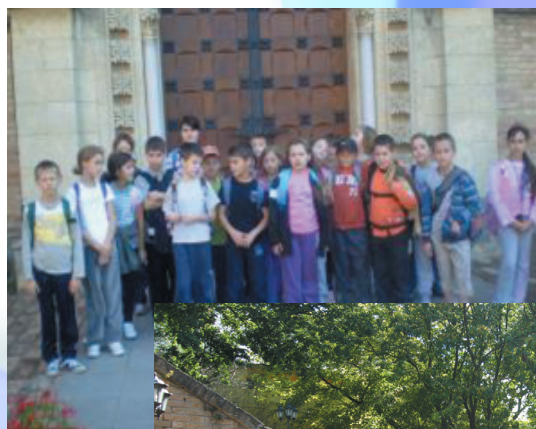
Učenici su pokazali veliki interes za izvanučionički rad i usvajanje novih spoznaja u neposrednoj stvarnosti te primjenu usvojenih činjenica iz nastavnih predmeta prirode i društva. Na terenskoj nastavi ostvaren je suodnos hrvatskog jezika, geografije, prirode i društva te povijesti. Učenici su dobili smjernice kao i radne listiće. Radilo se u skupinama,

razgledavalo, zaključivalo, družilo. Sve su to bili dodatni motivi za kvalitetan uradak iz hrvatskog jezika te stjecanje novih spoznaja iskustvenim radom. Rezultat je razvijanje geografskog načina mišljenja.

Na isti način učenici razredne nastave obogatili su svoja iskustva i na kvalitetan, njima primjeren način proširili dotadašnje znanje. Uslijedila je evaluacija, primjena usvojenog znanja, izrada plakata i filma te samovrjednovanje i vrjednovanje prema načelu pozitivne orijentacije.

Terensku nastavu izveli su učitelji razredne nastave: Tatjana Majić, Smilja Janjatović, nastavnica hrvatskog jezika Maja Stjepanović i nastavnica geografije Tatjana Lukić.

Napisao: David Bilić, 6.r.

OBILJEŽILI SMO...

Dan dječjih prava

Dana 25. studenoga 2010. u našoj školi obilježen je Dan dječjih prava. Učitelji od 1. do 4. razreda napravili su malu priredbu s učenicima nižih razreda. Oni su pjevali, plesali i glumili. Čuli smo koja su dječja prava, ali i obaveze koje ne smijemo zaboraviti.

RADUJMO SE!

CIJENIMO JEDNI DRUGE!

VESELJU I RADOSTI NIJE
BILO KRAJA!

Napisala: Slađana Kotur, 6.r.

MI SMO DJECA VESELA

DAN JABUKA U 4.a. RAZREDU

„Jabuka na dan tjera doktora iz kuće van!“

Već devetu godinu za redom obilježava se Svjetski dan jabuka. Cilj je obilježavanja uputiti na važnost jabuka, jer kako kaže stara poslovice: „Jabuka na dan tjera doktora iz kuće van!“

U srijedu, 20. listopada i mi smo kroz integrirani dan na temu „Pohvala jabuci“ odali počast ovom vrijednom voću.

U školu smo donijeli različite vrste jabuka i na satu prirode i društva učili o njima i o tome zašto je jabuka dobila svoj dan. Saznali smo kako svi u odjelu volimo jabuke, ali i kolače od njih, kojih je taj dan bilo u izobilju zahvaljujući vrijednim rukama naših mama, baka i teta.

Nakon obrade teksta iz naše čitanke „Pohvala jabuci“, na satu hrvatskog jezika pisali smo zašto volimo jabuke i opisivali ih. Na satu likovne kulture slikali smo jabuke koje volimo jesti, ali i one iz naše mašte. Matematički zadatci pisanog zbrajanja i oduzimanja s jabukama bili su jako zanimljivi. Nakon što smo se osladili jabukama i kolačima koje smo donijeli, na satu tjelesne i zdravstvene kulture uvježbavali smo kako doći do najviših jabuka na drvetu i pjevali pjesmicu „Jabučice malena na visokoj grani“.

Za to su nam dobro poslužile klupe, grede i švedske ljestve u sportskoj dvorani.

Uredili smo pano u učionici s različitim vrstama jabuka, receptima za kolače od jabuka, sokove, ali i kako jabuka koristi kao lijek. Tome smo dodali i naše likovne radove.

Jabuke su bile zaista sočne, a kolači slasni pa smo se nakon dovršenog posla još jednom počastili.

Napisala : JOSIPA REHAK

ZDRAVA JABUKA

Jabuka je dokazano zdrava namirnica. Pojedemo li dvije jabuke dnevno, učinili smo mnogo za očuvanje svog zdravlja.

Jabuka koja je, kako mnogi vjeruju, na naš jelovnik stigla ravno iz raja. Ona nije samo simbol grijeha, požude i ljubavi, već i vječne

mladosti. Prema keltskoj predaji ona ima čudotvorna svojstva pa onaj tko uspije pojesti jabuku iz čarobnog vrta nikad neće biti ni gladan ni žedan ni bolestan niti će ikada ostarjeti. Naravno, u svakoj bajci, pa tako i u ovoj, ima istine. Jabuka je zahvaljujući svojim sastojcima zaista jako zdrava namirnica. Iako jabukama ne možemo izliječiti niti jednu bolest, njihovim svakodnevnim konzumiranjem možemo spriječiti pojavu mnogih zdravstvenih poteškoća i oboljenja. Zahvaljujući ugljikohidratima, glukozu i fruktozu opskrbljuje organizam energijom te sprječava umor i gubitak koncentracije. Njegini vitamini i minerali potiču imunološki sustav organizma i vrlo je učinkovita u borbi protiv virusa i bakterija - štiti od prehlade. U borbi protiv zloćudnih stanica smanjuje pojavu karcinoma debelog crijeva. Sprječava nakupljanje štetnih tvari u krvi, pozitivno djeluje i na srce i krvožilni sustav, pomaže kod poteškoća s probavom, snižava povišeni kolesterol u krvi i sprječava začepljenje krvnih žila. Zahvaljujući kalciju i fosforu pozitivno utječe na izgradnju kosti i zuba, sprječava karijes te jača zubno meso i usnu floru. Polaganim žvakanjem jabuke, čiste se zubi i

uništavaju bakterije u usnoj šupljini.

No, osim što pogoduje zdravlju ona nas drži u dobroj formi. Opskrbljuje organizam energijom te sprječava umor i gubitak koncentracije. Uspješno gasi žeđ i osvježava nakon napornog treninga, podiže raspoloženje uspješnije čak i od pločice čokolade. Smiruje nervozu i razdražljivost te je dobrodošla i kao sredstvo

za smirenje i uspavlivanje. Zato pojedemo li jabuku ili još bolje dvije velike jabuke dnevno, učiniti ćemo mnogo za očuvanje našeg zdravlja.

ISTRAŽILA: KATJA MILJKOVIĆ, 4.r.

DOBRA KAO KRUH

Pater Vjenceslav istaknuo je kako su „djeca dobra kao kruh“, a kruh je dobrota koja se penje iz zemlje prema ljudskim ustima.

Dan zahvalnosti za plodove zemlje obilježili smo 11. listopada 2010. godine uz blagoslov kruha s našim dragim gostom paterom Vjenceslavom. Za tu prigodu smo s našim roditeljima i bakama izradili različite slatke i slane kruščiće i kolače.

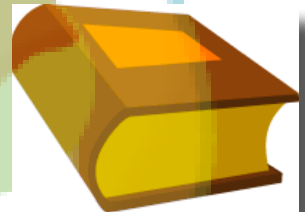
Pater Vjenceslav istaknuo je kako su „djeca dobra kao kruh“, a kruh je dobrota koja se penje iz zemlje prema ljudskim ustima. Kruh je radost dobrih i plemenitih ljudi i od davnina osnovno dobro našega života. Baciti u smeće ostatak kruha nakon blagdanskog ručka, isto je što i obezvrijediti trud neznanih ratara što preoraše zemlju kako bi posijali žito i pozvali žuto klasje i kruh iz nje. Zato veliko hvala rataru, mlinaru i pekaru koji su nam na stol donijeli prelijepi kruh!

Učenici prvog i drugog razreda za ovu su prigodu pripremili kratak program, a zatim je pater Vjenceslav blagoslovio kruh i u prvim razredima.

I mi smo u svojoj učionici u slast pojeli blagoslovljeni kruh, kiflice, kroasane i kolače, a počastili smo i učitelje i učenike iz viših razreda.

Napisao: Darko Sablić, 4.r.

EUROPSKI DAN JEZIKA

Povodom obilježavanja Europskog dana jezika našu školu posjetili su izaslanici britanskog (Branka Žaja) i češkog (Josef Zrzovecky) veleposlanstva, koji su tom prigodom organizirali

kviz s vrijednim nagradama za učenike osmih razreda.

Europski dan jezika (26. rujna) obilježava se od 2001. Ta je godina odlukom Europske unije i Vijeća Europe proglašena Europskom godinom jezika. Cilj je Dana jezika jačati javnu svijest o važnosti učenja jezika, promicati jezičnu i kulturnu raznolikost Europe te potaknuti cjeloživotno učenje jezika, navodi slavonska-info.com.

Napisala: Maja Kosić, 6.r.

SPORTOVI U NAŠOJ ŠKOLI

BOKSAČKA ABECEDA

Ideja koja me vodi kroz život = upornost i rad uvijek se nagrađuju!

Vrhunskim se sportašem postaje napornim treninzima, godinama „prolijevanja krvi, znoja i suza“, odricanjem i disciplinom koju mi „obični smrtnici“ često ne posjedujemo. Ti su sportski umjetnici često samozatajni, ne hvale se, iako bi imali puno razloga. Jedan od takvih je i naš Stjepan Ištvan, učenik VIII.a koji je proglašen najboljim sportašem Vukovarsko-srijemske županije do 18 godina te najperspektivnijim sportašem našega grada.

Autobiografija = Rođen sam 9. ožujka 1996.u Vinkovcima. Polazim osmi razred i vrlo sam dobar učenik. Boksom sam se počeo baviti s 12 godina. Osvojio sam mnogo turnira. Na pojedinima sam proglašen najboljim sportašem. Osvajanjem zlatne medalje 2009.postajem državni prvak, a ove sam godine za svoje sportske uspjehe i zasluge, pohvaljen županijskim i gradskim nagradama,.

Boks = težak i naporan sport koji zahtijeva puno odricanja

Cure = lajkam

Čuvam iz djetinjstva = lijepe uspomene i drage sitnice (tajna!)

Domovina = moja zemlja Hrvatska

Džeparac = uvijek dobrodošao prijatelj!

Egoizam = ne podržavam ga, uvijek treba pomagati drugima

Film = horor

Glazba = techno

Hobi = ribolov

Ideja koja me vodi kroz život = upornost i rad uvijek se nagrađuju

Jelo = sarma

Književni lik = hmhmhm

Lutao bih ... =po New York-u i Las Vegas-u

Ljubav = lajkam, po drugi put

Matematički zadatci = izazovi u režiji nastavnice Slavice

Novac = neophodan za život

Njega = pranje zubi i umivanje, dezodorans na putu do škole (...jer mora se još i do „Dore“)

Obitelj = na prvom mjestu

Prijatelji = što bih ja bez njih?!

Radni dan = buđenje, jutarnja njega i doručak, odlazak u školu (i boravak u njoj !!), povratak oko 14 sati, ručak i učenje (!), slobodne aktivnosti i večera, trening (19.30-21.00) i odlazak na spavanje

Sport = razvija duh i tijelo, a stvara radne navike

Škola = mjesto za učenje i druženje (može i obrnutim redom)

Trener = uvijek važan, a u individualnim sportovima poput boksa - dragocjen!

Uzor(i) = King Arthur Abraham

Vic = Prolazi policajac parkiralištem i vidi Muju kako leži.

Policajac: Ajde, bolan, diži se, nisi auto da tu ležiš.

Mujo: A nisi ni ti pauk da me dižeš.

Zabava= izlasci s prijateljima

Želje čitateljima = Bavite se sportom i ositanite mladi, zgodni i pametni.

Napisala:Andrea Markanović, 7.r.

OBILJEŽILI SMO I....

Hrvatski olimpijski dan

Dana 10. rujna 2010. u sportskoj dvorani naše škole obilježen je Hrvatski olimpijski dan.

Vrijedno su ga pripremali nastavnici tjelesne kulture, prije svega nastavnik Atanasije Alavanja, ali i svi ostali zaljubljenici u sport.

Sportskim je igrama prethodila prezentacija koju su prikazali učenici 6. razreda Maja Kosić i David Bilić. Saznali smo sve o sportovima antičkog i modernog doba, Olimpijadi, Panhelenskim igrama, nagradama, te Hrvatskom olimpijskom odboru.

Zadovoljni predznanjem učenici su se razigrano uputili u dvoranu u kojoj su se održavali različiti oblici natjecanja, no skakanje u vrećama bilo je najzanimljivije. Šećer na kraju sportskoga dana bio je nastup simpatičnih gimnastičarki Maje, Milice i Brigite koje su vještim pokretima uspjele izmamiti završni pljesak.

Napisala: Slađana Kotur, 6.r.

Olimpijada u razrednoj nastavi

U našoj se školi svakodnevno radi s djecom na promicanju važnosti sporta i tjelesne aktivnosti kako bismo se mogli ponašati u skladu s latinskom izrekom - U zdravome tijelu, zdrav duh!

Hrvatski olimpijski dan obilježen je 10.rujna.

Na početku su naši mališani zajedno sa svojim starijim suučenicima u kratkome izlaganju proširili svoje spoznaje o sportovima i olimpijskim načelima. Pomalo nestrpljivo očekivali su drugi dio programa u kojem će moći pokazati zbog čega su zapravo danas odjenuli bijele majice i došli se sportski boriti za svoju momčad! Za ovu su prigodu učenici i učitelji osmislili niz igara spretnosti...

i na kraju snage... Neka se zna tko je jači!!!

Sve su igre popraćene burnim navijanjem i bodrenjem svoje ekipe, uz poštivanje smisla olimpijskih krugova koji nas pozivaju na jednakost, mir i ideju kako „je važno sudjelovati“.

Napisala: Lana Ivić, 7.r.

Važno je sudjelovati!

Svake se godine 10. rujna u svim obrazovnim ustanovama obilježava Hrvatski olimpijski dan. Učinili smo to i mi kako bismo dostojno obilježili dan kada je Hrvatski olimpijski odbor primljen među svjetsku sportsku elitu.

Malo prije 8:00 okupili smo se pred školom i zaista je bilo lijepo vidjeti razigranu masu bijelih majica, mališana i onih malo starijih, kako su sretni jer nema nastave. U školskom predvorju pozorno se pratila prezentacija o Olimpijskim igrama kako bi se stečeno znanje moglo pokazati na kvizu koji su priredili učenici VII.a.

Slike govore više od tisuću riječi pa pogledajte kako je to izgledalo...

Nakon toga uslijedilo je „potezanje užeta“ na kojem se jasno vidjelo tko je najjači. Petaši i šestaši iskazali su podjednaku snagu, osmašice su „za doručak pojele“ sedmašice, no vrhunac i prikaz prave muške bitke bio je ogled sedmaša i osmaša. Borba je bila vrlo neizvjesna, uže se potezalo sad na jednu, sad na drugu stranu... Ipak pobjedu su odnijeli sedmaši!

Bilo je vrlo simpatično, a svi „gubitnici“ za proljetni Dan sporta najavili su revanš uz čvrstu odluku da će na nastavi Tjelesne kulture naporno vježbati kako bi to i ostvarili.

Ukoliko želite i vi provjeriti svoje znanje o Olimpijskim igrama, svakako zaigrajte naš kviz.

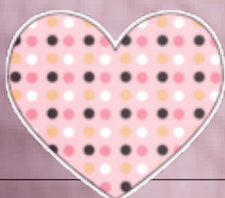
Napisao: David Bilić, 6.r.

SAMO NAPRIJED, DARIJA!

Povodom predstavljanja petog Vukovarskog zbornika vukovarski ogranak Matice Hrvatske raspisao je natječaj za učenike osnovnih škola na temu Priča o Gradu. Rad učenice naše škole Darije Lisičar (8.a) proglašen je najboljim! Svečanu notu cijeloj večeri dali su učenici glazbene škole, ali i zbor „Glasnici svetoga Bone“ pod vodstvom profesorice Maje Dretvić. Troje učenika s najboljim radom dobilo je i prikladni dar, dvije knjige, a ostali nazočni Vukovarski zbornik.

Dariji želimo sreću u daljnjem radu!

Napisala: Maja Kosić, 6.r.

DOBRO SE DOBRIM VRAĆA!

ZA DJECU AFRIKE!

Posljednjeg predbožićnoga vikenda svoje smo rukotvorine prodavali na „Božićnome sajmu“ u gradu Vukovaru.

SVI SU RADO NAVRAĆALI DO NAŠEG VESELOG ŠTANDA!

Tijekom prosinca nastavili smo s aktivnostima projekta „Škole za Afriku“. Izrađivali smo božićne i novogodišnje čestitke, ukrasne vrećice, kuglice za bor, svjećnjake i torbice. Posljednjega predbožićnog vikenda svoje smo rukotvorine prodavali na „Božićnome sajmu“ u gradu Vukovaru.

Svi su rado navraćali do našeg veselog štanda! Uslijed svega su se prikupila i znatna sredstva za ovaj plemeniti „afrički cilj“. Hvala svima koji su svojim radom i kupovinom pomogli ostvarenju „afričkoga sna“.

Nastavak slijedi na školskome sajmu.

Napisala: Ivana Jurković, 7.r.

„Dobro se dobrim vraća!“

Pomogneš li im, osjećat ćeš se najbolje na svijetu, jer ćeš moći sam sebi reći: „Ja sam čovjek!“

Prosinac je mjesec kojemu se djeca jako raduju. Snijeg, darovi sa svih strana, nema nastave! Kod naših afričkih prijatelja ničega od navedenog nema. Drugačiju klimu im ne možemo poslati, nemoćni smo u slučaju kiše i snijega! Poslati im poklone bilo bi skuplje od vrijednosti samih darova.

Poslati im naše učiteljice i nastavnike/ce – možda i ne bi bilo loša ideja, no opet bismo dobili nove, pa se ne bismo maknuli od početka. Ono što možemo učiniti, učinili smo! Izradili smo čizmice za darove povodom dolaska svetog Nikole koji se dogovorio s našim roditeljima i obećao im vratiti uložena sredstva. Na taj smo način prikupili 705,00 kuna.

Hvala roditeljima!

Hvala sv. Nikoli!

Hvala nama!

Napisala: L. Ivić, 7.r.

Onog trenutka kad im požuti kosa, a trbuščić naraste, kad se prestanu smijati i utihnu, znak je da smo stigli prekasno...

(S. Mirablis)

Tijekom prošlogodišnje korizme naša je škola pokrenula projekt „Junaci našega vremena“. Njime su se prikupljala novčana sredstva za školovanje, liječenje i odijevanje siromašne djece u Kongu. Naš je početni cilj bio prikupiti 100 € koliko je potrebno za jednogodišnje školovanje, prehranu, odijevanje i liječenje jednoga djeteta u Africi. Akcija je trajala svega tjedan dana, a naši su se učenici spremno i rado odazvali pozivu prikupivši mnogo više od prvotnog cilja. Naime, za tako kratko vrijeme prikupili smo i na račun uplatili 2.100 kuna.

HUMANOST NA DJELU

Kongo je siromašna afrička zemlja. Mnoga su djeca ondje nesretna i bespomoćna tegladna i žedna.

Zamislite da se to dogodi Vama! A njima se to događa svakoga dana!

Postanimo njihovi prijatelji, donesimo im spas i dokažimo kako ljudska humanost nije presušila.

Jer, **DOBRO SE DOBRIM VRAĆA!**

Napisao: Matej Nikolić, 6.r.

Napisao : Luka Frančić, 6.

Tijekom akcije prikupljeno je oko 2500 kn. Tim ćemo sredstvima obnoviti svoje kumstvo za dvoje malih Kongoanaca, a ostatak ćemo uplatiti za pomoć stradalima tijekom potresa na Haitiju.

Za kraj .....

Svoje su junaštvo posebice iskazali učenici III.a koji su na ovogodišnjem maskenbalu osvojili prvu nagradu s geslom „Svi smo mi Elvis!“ i cjelokupan iznos donirali u dobrotvorne svrhe.

Postoje djeca koja nemaju mobitel. To je u Europi nemoguće zamisliti! No, u Africi postoje djeca koja nemaju niti jedan obrok svakoga dana. Zar je to moguće?! Na žalost, jeste. Zamislite se jedan dan bez Facebooka, MSN-a, računala... Zasiurno mislite kako biste poludjeli. A bez hrane i vode? Da, ne biste dugo preživjeli, baš kao i djeca u Africi. Nekima nije stalo pomoći toj sirotoj djeci kojima

i 5 kuna puno znači, a što je to tebi? Vrijednost jedne sličice ili žvakaće gume, a njima pomoć koju nikada neće zaboraviti.

U dalekoj Africi, tamo gdje sunce jako grije, gdje se vjetar poigrava silnim pijeskom u pustinji, žive siromašni ljudi žedni života.

Potresi i nedaće događaju se stalno. Mnoga su djeca izgubila svoje najveće blago – svoje RODITELJE. Plakali su i željeli da to ne bude istina, da je to samo ružan san. Nažalost, nije! Izgubili su svoje kuće, školu, knjige. Ostali su bez svojih uspomena!

Pomozimo im!

Uvidjevši dobročinstvo naših učenika koji su shvatili kako ne pomažu drugima oni koji imaju, nego oni koji to žele, ove smo se godine odlučili na prodajnu izložbu ukrasa za uskršnji stol. Marljivo smo se pripremali, na satima razrednika izrađivali tradicionalne uskršnje pisanice, košarice i sve ono što će uresiti naš dom tijekom proljetnih blagdana.

Napisala: Lana Ivić, VI.r.

MANEKENSKI TEČAJ I MALA MODNA REVIJA

ZAVRŠENA ŠKOLA MANEKENA U OŠ SINIŠE GLAVAŠEVIĆA

KRATAK REZIME NAJŠARMANTNIJIH ZALJUBLJENICA U MODU....
TEČAJ SU VODILE NAST. IVANA I MAJA

Karla Kufner, učenica 4.a. razreda, predstavila skupinu Dječjih narodnih igara.

Izložbeno prodajni sajam tradicijskih i umjetničkih obrta, rukotvorina i proizvođača hrane i pića održao se u organizaciji Grada Vukovara 2. i 3. listopada 2010. godine u Grand hotelu – Radničkom domu i na Trgu Republike Hrvatske uz bogat kulturno- umjetnički program. Na sajmu je sudjelovalo osamdesetak stranih i domaćih izlagača.

Prije svečanog otvorenja središnjom gradskom ulicom, od Hrvatskog doma Vukovar do Trga Republike Hrvatske, kretala se svečana povorka predvođena Gradskim puhačkom orkestrom i Mažoretkinjama grada Vukovara. Posebno mjesto i ukras u povorci imali su Mali folkloriši Osnovne škole Siniše Glavaševića u svojim narodnim nošnjicama i tradicijskim igračkama, kojima su uveseljavali nazočne gledatelje.

Svečano otvorenje započelo je u 11 sati himnom Republike Hrvatske u izvođenju pjevačkog zbora Osnovne škole Blage Zadre, pozdravnim govorima predstavnika grada i proizvođača, a u nastavku programa sudjelovali su članovi dječjeg zbora Vukovarski golubići, Dječji vrtić Vukovar 2 i Mali folkloriši naše škole. Karla Kufner, učenica 4.a. razreda, predstavila je skupinu Dječjih narodnih igara, koja već osmu godinu njeguje dječje tradicijske narodne igre.

Te igre su djeca igrala u svoje slobodno vrijeme, ali i uz neke obveze u obitelji. U skladu s tim izgledale su i nošnje u kojima su nastupale, a to su: bijele košuljice, hlače i haljinice ukrašene samo tkanicom i sitnim vezom, koje su izradile vrijedne ruke njihovih mama i baka.

Predstavili su se scenskim prikazom uz igre i plesove: „Na drvenom konjiću“, „Ajđ na lijevo“ i „Žita“. Nakon uspješnog nastupa, organizator ih je počastio zaslužnim ručkom.

Napisala: Adrijana Milnović, 6.r.

